

Životopis Jaroslava Čechury

Pan Jaroslav Čechura se narodil 14. října 1945 v Plzni na statku na Bolevecké návsi, kde žije s manželkou dodnes. Vyrůstal jako jedináček, jeho matka pracovala jako dělnice ve Škodových závodech v Doudlevcích, otec sloužil u požárního sboru. Již od dětství si začal budovat velmi silný vztah k přírodě a ochrana přírody se stala jeho celoživotní vášní a posláním.

Jelikož z rodinných důvodů neměl možnost vystudovat vysněnou lesnickou školu, spojil svou profesní kariéru s dalším svým velkým koníčkem – hasičským sborem. Nejprve působil u sboru dobrovolných hasičů, následně přešel k profesionálům a 41 let pracoval jako profesionální hasič u státního požárního dozoru a vyšetřování požárů. Zde vykonal velké množství záslužné práce a vybudoval si respekt u svých spolupracovníků.

Pan Čechura se vždy aktivně účastnil dění v oblasti Bolevecké návsi a velkou měrou se zasloužil o to, že se toto území dochovalo v takové podobě, jakou známe dnes. V sedmdesátých letech byla totiž reálně zvažovaná možnost, že bude Bolevecká náves zbourána a na jejím místě mělo být vystavěno nové sídliště. S tím se ale místní patriot pan Čechura rozhodně nehodlal smířit, nechal si vypracovat historicko-architektonický průzkum a pustil se do boje s úřady, který nakonec vyhrál. Tato akce ale rozhodně nebyla jediná, při které přímo ovlivňoval podobu Bolevecké návsi – mimo jiné se podílel na záchraně božích muk (nalezených v blízkosti Šídlovského rybníka), které nechal zrekonstruovat a umístit v jejím centru.

Od roku 1997 působil řadu let jako předseda Sdružení boleveckých rodáků a podařilo se mu získat velké finanční prostředky na rekonstrukci Bolevecké návsi, které byly mimo jiné využity na opravu plynového vedení, kanalizace, komunikací, elektrických rozvodů, hasičárny, požární nádrže atd. Rovněž se podílel na organizaci mnoha kulturních akcí. Podle pana Čechury je totiž velmi důležité, aby byli lidé aktivní a zajímali se o své okolí.

Aktivní je pan Čechura i dnes a zaměřuje se zejména na ochranu místní přírody a ptactva. S nadšením se rovněž věnuje svému velkému koníčku – chovu holubů.

